к. 42, 5 (XXV)
I
инв. № 1211

Стани стани юнакъ балкански
Отъ сънъ ся дълбокъ събуди
противъ народа отомански
ти българите поведи (2)

Итъй ний много претърпяхме
Но стига толкосъ да търпимъ
Да бъдемъ пакъ както си бяхме
Или сички да измремъ

Ахъ! сълзи кървави пролива
Въ робство нашия народъ
Високо той рачуть издига
Да по 20 стотин вишни Богъ

Я вижте братя погледнете
На близни нашъ народъ
Отъ тѣхъ добаръ примѣръ земете
Какъ ся прославятъ имена

Станете братя станете
Начяло покажете вий
И саблите си запашете
И помощь ще ви ся яви

На помощъ сърби, черногорци
Отъ къмъ тъмния беломорци
Въ тозъ чясть ще ся явятъ
Съсъ радость ще ся завтекатъ

Доде е из нѣчяка земята
Елате да ся съберемъ
Скоро да и строшимъ главата
свободни да ся наречемъ

Да стане левашъ нашъ български
отъ него ветаръ да повей.